

Prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszyk

Instytut Europeistyki

Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych

Uniwersytet Warszawski

Recenzja

dorobku naukowego dra Wojciecha Stankiewicza w postępowaniu habilitacyjnym o stopień naukowy w dyscyplinie nauki o polityce, w dziedzinie nauk społecznych

Po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym dr. Wojciecha Stankiewicza, w tym z głównym osiągnięciem naukowym opowiadam się na przyznaniem w/w stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce w dziedzinie nauk społecznych.

Uzasadnienie

Powyzsze stanowisko uwarunkowane jest wystarczającymi osiągnięciami Habilitanta we wszystkich wymaganych prawem obszarach: naukowo-badawczym oraz dydaktycznym i popularyzatorskim.

Osiągnięcia naukowo-badawcze Habilitanta

Jako główne swoje osiągnięcie naukowe Habilitant wskazuje w ramach obszarów badawczych: „Instytucjonalizacja życia międzynarodowego”, „Konflikt, jako zjawisko integrujące i dezintegrujące oblicze współczesnego świata” dwie monografie: *„Wektory rozwoju współczesnej rzeczywistości międzynarodowej a siła niektórych zagrożeń patologicznych”* Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2012, a także *„Konflikt*

jako zjawisko integrujące i dezintegrujące oblicze współczesnego świata” Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2008. W kategorii głównego osiągnięcia należy również uznać artykuły i rozdziały w publikacjach zbiorowych, powiązane z nazwanymi osiągnięciami. Monografia „Wektory rozwoju współczesnej rzeczywistości międzynarodowej a siła niektórych zagrożeń patologicznych” stanowi nowy wkład do nauki o polityce przede wszystkim poprzez fakt, że zaprezentowano w niej owe patologie, opisano i oceniono. Zdecydowanie brakuje mi rozdziału, w którym dokonałoby syntezy, a zwłaszcza ukazano w sposób syntetyczny relacje między rzeczywistością międzynarodową a przedmiotowym zagrożeniami politologicznymi. Również w zakończeniu pracy nie podjęto syntetycznego ujęcia weryfikacji założonych we wstępie hipotez głównych (czemu nie jednej hipotezy, co prawda wtedy rozbudowanej, może z wewnętrznymi alternatywami, ale odnoszącą się w całości do zagadnienia ujętego w tytule pracy).

Nie zdefiniowano również pojęcia „rzeczywistość międzynarodowa, które dla mnie ma charakter bardziej publicystyczny niż naukowy.

Pomimo powyższych uwag uważam ocenioną pracę, jako udane przedsięwzięcie, które dostarcza uporządkowanej wiedzy na przedmiotowy temat oraz analiz oceniających ich znaczenie w stosunkach międzynarodowych.

Monografia „Konflikt jako zjawisko integrujące i dezintegrujące oblicze współczesnego świata” jest interesującą próbą prezentacji miękkiej problematyki stosunków międzynarodowych, ale jakże aktualnej i znaczącej dla współczesnych stosunków międzynarodowych. Akceptując to obszerne przedsięwzięcie naukowe, zwrócę uwagę na niektóre występujące deficyty i kontrowersyjne ujęcia.

Hipoteza zawarta w twierdzeniu, że konflikty są nieuniknionym zjawiskiem współczesnego świata we wszystkich sferach cywilizacji, skutkując procesami integracyjnymi i dezintegracyjnymi współczesnego świata, pozostawia wiele do życzenia w sferze językowej, konstrukcyjnej (kwestia relacji między zmienną zależną i obecnością zmiennych niezależnych), a także merytoryczną, bo na takim stopniu ogólności, iż ociera się o „oczywistą oczywistość”.

Istnieje też pytanie czy tytułowe oblicze współczesnego świata to kategoria naukowa, w każdym razie nie zostało to wystarczająco uzasadnione.

W tej też monografii brak rozdziału podsumowującego w sposób syntetyczny znaczenie konfliktu, jako zjawisko integrujące i dezintegrujące oblicze współczesnego świata.

W rozdziałach zawartych w monografii zawarto opis i analizy podejmowanych problemów, co stanowi wkład do dorobku naukowego. Jest nim również podejmowanie problemów szczegółowych, ich naukowe opracowanie i prognozowanie.

Obok dwóch wskazanych obszarów, z którymi wiąże się deklarowane osiągnięcie naukowe Habilitant wykazuje dwa kolejne obszary badań: terroryzm i zagadnienia związane z Unią Europejską.

Problem terroryzmu podejmowany przez Habilitanta już od 9 lat wydaje się, że jest traktowany z dużym rozeznaniem, stale rozszerza się obszar badań i umiejętności analityczne.

Ostatni deklarowany obszar badań to Unia Europejska (jej funkcjonowanie i znaczenie, jako aktora rzeczywistości międzynarodowej). Ten obszar zainteresowań Habilitanta wydaje się najmniej znaczący z perspektywy naukowej. Obejmuje około 10 artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych. Każdy z nich poświęcony innej autonomicznej problematyce. W perspektywie pozostaje pytanie, na ile są one twórcze, i na ile są one wynikiem wcześniejszych dociekań naukowych.

Dorobek naukowy Habilitanta obejmuje 2 monografie, 148 studiów i artykułów, 29 recenzji i 2 ekspertyzy. Ogółem 181 publikacji, w tym, co bardzo ważne – około 10 w języku angielskim. Jego charakterystyczną cechą jest stale poszerzanie problematyki badawczej i warsztatu naukowego, co przejawia się w stale powiększającej się płaszczyźnie analitycznej wyników badań. Jest uczestnikiem wielu konferencji naukowych krajowych i zagranicznych.

Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpraca międzynarodowa Habilitanta.

Dorobek dydaktyczny Habilitanta wynika z jego kompetencji pracownika i politologa. Wykłada przede wszystkim w zakresie stosunków międzynarodowych (prawo

międzynarodowe publiczne, integracja europejska, organizacje międzynarodowe, terroryzm). Prowadzi seminaria dyplomowe. Był promotorem ponad 130 prac licencjackich.

Habilitant nawiązał i podtrzymuje kontakty naukowe z zagranicznymi ośrodkami akademickimi i badawczymi w Turcji (Bieleak, Akdeniz, Mugala i Sakaryka), w Niemczech (*Nordakademie*), w Czechach (*Tomas Bata* w Zlin), na Litwie (*Siauliai College*), w Rumunii (*University of Technology*), w Słowenii (*GEA College of Entrepreneurship*).

Konkluzja

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia opowiadam się za przyznaniem Habilitantowi stopnia doktora habilitowanego, w konsekwencji za wcześniejszym rozpatrzeniem sprawy przez Komisję Habilitacyjną.

Warszawa, dn. 1 XII 2012